

RADOST ZE SVĚTLA V TEMNOTÁCH

Zima a jiskřivý sníh, stromeček a teplo u kamen, vánočka, kapr, cukroví, dárky, cesta na půlnoční zasněženou krajinou... to jsou pravé Vánoce, řekl by asi každý z nás. A Vánoce bez sněhu považujeme tak trochu za křivdu.

Dovedete si ovšem představit, že na jižní polokouli jsou Vánoce v nejžhavější části roku: že jimi začínají letní prázdniny, že u moře začíná plážová sezóna. Vánoce si tam nedovedou představit bez květin, bez horkých večerů.

„Nedovedla bych si představit Vánoce, kdyby mělo být opravdu takhle,“ říká černá maminka u tropického moře a ukazuje přitom na obrázek zasněžených smrků. „Na půlnoční se musí přece jít tropickou nocí za zvuku rachejtlí.“

„Nedovedla bych si představit Vánoce za čtyřicetistupňového vedra. Vždyť Vánoce – to znamená pohodu domova, i když je venku sebevětší zima,“ říká stejně stará maminka u nás.

Co tedy patří k Vánocům? Sníh, nebo tropické květy? Patří k nim výhradně jediné: poselství pastýřům. Slova: „Zvěstuji vám velikou radost!“ A důvod té radosti? Důvod těch rachejtlí v tropických nocích i tichého štěstí domácího tepla, když za okny přituhuje? Jediný důvod: „Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.“ Narodil se nám. Každému z nás. A to je jediný a největší důvod radosti.

„Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem.“ (Tit.) „Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo.“ (Iz.)

Je tomu opravdu tak? Neusvědčuje nás současná situace světa z nepravdy? Vždyť se přece setkáváme s tolika temnými stránkami života světa, a přece Spasitel se narodil už před 2000 lety.

Připomeňme si něco důležitého: Příchod Božího syna nezahnal ihned temnoty světa, temnoty noci, ale postavil do ní veliké světlo. Kdybychom měli před sebou betlémský obraz italského malíře Correggia, viděli bychom asi toto: V temné stáji leží v jeslích Božské Dítě jako jediný zdroj světla. Jeho lesk ozařuje okolí a také obličejy těch, kteří jsou v blízkosti Dítěte – Marie, Josefa, pastýřů. Ale oni nejsou zcela ve světle, jen jejich oči jsou plné světla. Noc sice zůstává, ale není v ní neproniknutelná temnota a strach, je v ní naděje tohoto Božího Světla. Proto se smíme radovat z toho vánočního poselství. Proto právem hoří svíce na vánočních stromcích. Proto zpíváme radostné koledy. Je rozumnější zapálit vlastní láskou malé světlo ve světě, než naříkat nad temnotou. Křesťan je realista, ví o noci, o temnotě světa, ale ví také o vítězství Božího Světla.

Každý z nás si na půlnoční bohoslužbu přinese v sobě větší či menší kus temnoty, která nás sužuje. Jsou to různé starosti, problémy, utrpení, nemoci, životní ztráty. Zdá se nám, že nám nikdo nepomůže. Zkusme tu svou vlastní temnotu prozářit pravým Světlem. I v mé vlastní duši, ať je v ní jakákoliv temnota, chce se rozzářit nové světlo, nová naděje. To je radost i těchto nastávajících Vánoc.

P.Prokop Siostrzonek, OSB

BŮH SE STAL MALIČKÝM DÍTĚTEM

Znamením Božím je dítě se svou potřebou pomoci a svou chudobou. Jenom srdcem mohou pastýři nahlédnout, že v tomto Dítěti se stala skutečností předpověď proroka Izaiáše: „Hle, Dítě se nám narodilo, Syn je nám dán, vládu má na svém rameni“ (Iz 9,5). Ani nám není dáno jiné znamení. Anděl Boží zve skrze poselství evangelia také nás, abychom se vydali spatřit dítě, které leží v jeslích. Znamením Božím je prostota. Znamením Božím je dítě. Znamením Božím je to, že On se pro nás stává maličkým. Toto je jeho způsob kralování. Nepřichází s mocí a vnější velkolepostí. Přichází jako dítě, které je bezbranné a potřebuje naši pomoc. Nechce nás ovládat silou. Zbavuje nás strachu ze své velikosti. Žádá naši lásku: proto se stává dítětem. Nic jiného od nás nechce než naši lásku, jejímž prostřednictvím si bezděky osvojujeme jeho cítění, jeho myšlení a jeho vůli – tak se učíme žít s ním a praktikovat s ním také pokoru odříkání, která je součástí podstaty lásky. Bůh se stal maličkým, abychom ho mohli pochopit, přijmout a milovat.

Benedikt XVI. Homilie z půlnoční mše svaté, 25. 12. 2006

ČESKÉ VÁNOCE

Kapr, stromeček, Ježíšek s dárky, betlém, líbezné koledy a půlnoční. To jsou nejsilnější a nejkrásnější tradice českých Vánoc. Pro děti je samozřejmě největším zážitkem čekání na Ježíška, který nosí dárky a rozžatý stromeček. Ten milý Božský hošík chce být stále u nás nahrazován různými trapnými atrapami ze zahraničí.

Tam, kde se vytrácí víra, lehko vnikají cizí tradice, které nahrazují staré křesťanské zvyky. Ježíška však nikdy nenahradil vnucovaný a importovaný Děda Mráz ze Sovětského svazu, ač o to všemožně usilovali vládcové minulého režimu. Zdá se, a lze si to jen přát, že Ježíška nevytlačí ani rudě oblečený děda s bílými vousy, v Americe a na Západě nazývaný Santa Klaus. Je to jakási nepodařená atrapa našeho sv. Mikuláše smíchaná s vánočním mužem severských národů. Santa s dárky v pytlí na zádech se k nám vtírá přes byznys obchodníků s křiklavou reklamou a s blikajícími světelnými efekty. Propagují ho již od října zahraniční obchodní řetězce. Podbízivě se na nás šklebí z vánočních čokoládových kolekcí, z perníčků, na nichž vždy býval Mikuláš, anděl a čert, z lízátek, z různých sladkostí pro děti a dokonce i z obalů dětských hraček. Lze ho spatřit i nad našimi hlavami, nad hromadami zboží. Šplhají po provazech na balkóny, jakoby se chtěli za každou cenu dostat do lidských příbytků. Bohužel, tyto rudé dědy lze vídávat někdy i u našich věřících spoluobčanů! Zatím jen zkouší, zda český občan podlehne zcela konzumu a cizí tradici a s postupující sekularizací společnosti zapomene na našeho obdarovávajícího Ježíška.

Podobně se příliš neujala o Štědrovečerní večeři ani krůta - štědrovečerní to jídlo v amerických domácnostech. Náš kapr upravený na mnoho českých způsobů zůstává stále dobrým jídlem na slavnostním štědrovečerním stole. Je pravda, že mnohde byl nahrazen mořskými rybami bez kostí nebo i řízkem, ale všeobecně stále ještě převažuje kapr. Své by o tom mohli vyprávět rybáři, jimž odbyt každým rokem stoupá.

Neoddělitelná tradice od českých Vánoc je stavění betlémů. První betlém v Čechách postavili Jezuité v pražském Klementinu v 16. století. Kaširované figurky betléma prý byly oblečeny do látkových šatů. Bohužel se zákazem působení Tovaryšstva Ježíšova se betlém nedochoval. V roce 1780 přišel však c. k. zákaz Josefa II. stavět betlémy v kostelích. Prý je to jev církve nedůstojný. A tak si je stavěl prostý lid ve svých příbytcích a tradice se o to více rozšířila v lidové tvorbě v domácnostech. My z nich dnes můžeme vyčíst krásné citové poselství o radosti, kráse, lásce a něze. Dodnes jsou známé betlémařské oblasti, na př. na Kralicku, Třeštsku, Příbramsku, Třebíčsku, v Praze, v Ústí n. Orli., Krkonoších a jinde. Veliký rozmach řezby a stavění betlémů se projevil v 19. století. Z té doby nejznámější a největší je třebechovický betlém Josefa Probošta a Josefa Kapuciána s mechanikou sekerníka Frimla. Neméně slavné jsou také Krýzovy jesličky v Jindřichově Hradci. Oba slavné betlémy pocházejí z druhé poloviny 19. století.

Nesporně největším zážitkem, pro nás věřící, zůstává návštěva půlnoční mše sv. A je to duchovní zážitek nejen pro věřící, ale i pro mnoho našich nevěřících spoluobčanů. Lze bez nadsázky napsat, že kostely jsou o půlnoční mši zcela zaplněné, zvláště ve městech. A to i dnes, kdy návštěva slavnostní bohoslužby už nemá příchuť určitého politického protestu proti bývalému režimu. O Vánocích se zaplňují i ty kostely, které bývají přes rok poloprázdné.

Hudba se zpěvem sama chválí Pána Boha, říká se. O Vánocích zní v kostelích slavnostní hudba a zpěv, zvláště starých českých mistrů, kteří něžnými tóny vítají na tento svět narozeného Božího Syna. Vánoce bez České vánoční mše Jakuba Jana Ryby „Hej, mistře!“ si nelze vůbec představit. Předčí všechna hudební duchovní díla našich skladatelů obrozenecké doby. Těší mě, že v našem kostele sv. Jiří bylo (i za tvrdé totality), je a doufám, že i zůstane tradicí provedení této krásné vánoční mše naším kostelním sborem s doprovodem varhan a hudby. **Sboru a všem hudebníkům za to patří naše veřejné díky!** Toto nádherné lyrické a něžné vokální dílo českého skladatele 18. století Jakuba Jana Ryby patří bezesporu k vrcholným hudebním dílům o českých Vánocích.

Uchovíme si naše české vánoční tradice a nenechme si vnutit tradice cizí, které do naší země nepatří!

Otec Pavel, redakce Poutníka, Pastorační a Ekonomická rada farností Vám všem přeje radostné Vánoce naplněné požehnáním a láskou narozeného Božího Syna a do nového roku 2009 Jeho stálou přítomnost.

js.

ÚVAHY O MANŽELSTVÍ (ČÁST PRVNÍ)

Já vím, není mi tolik, abych mohl „kázat“, ale přesto bych se rád s vámi podělil o své názory na vztahy mezi mužem a ženou...

1. Výběr partnera

Chovejte se k němu (k ní) tak, jak byste chtěli(a), aby se on(ona) choval(a) k vám, tzn. upřímně, nemanipulativně, vřele, bez porušování pravidel hry.

Ukažte, kdo skutečně jste: "**bud'te sami sebou**"- chovejte se, komunikujte a působte způsobem, který je vám vlastní, hovořte o tom, co vás zajímá, neskrývejte své skutečné city, zájmy a názory, reagujte spontánně, nemusíte se držet zpátky. Jděte se svou kůží na trh. Neuchrání vás to sice zranění z odmítnutí, ale jen tak partner pozná jací skutečně jste - a jestli vás takového nepřijme, pak to není ten pravý pro vás. Stejně tak ale i vy musíte tolerovat mnoho životních „úskalí“ vašeho budoucího partnera, např: postavu, zdravotní stav, barvu pleti, vzdělání, náboženství, věkový rozdíl, stav, materiální zázemí, stávající rodinná situace, zaměstnání - studium, zlozvyky a špatné návyky, povahové rysy. Jednoduše řečeno, nehledíme na krásu,

na bohatství nebo jiné hmotné výhody. Díváme se na zdraví duše i těla. Než se citově zaangažujete, ptejte se na partnerovo rodinné zázemí, zjistěte jeho názory na lásku a závazky, duchovní filozofii i osobní cíle. S navázáním intimního vztahu počkejte, až se upevní vaše city a budete oba schopni přijmout závazek strávit společně budoucnost. Není důležité vše vědět o partnerovi, ale důležité ve vztahu jsou především: láska, víra, tolerance, svoboda vztahu a vzájemná otevřenost vůči rozličným tématům.

Dopřejte si i čas pro sebe - odpočívejte, relaxujte, věnujte se svým přátelům a zájmům.

2. Svatba

Založení manželství se vždy a všude odehrává slavnostním aktem - svatbou. Svatba není soukromou záležitostí muže a dívky, ale týká se celé společnosti: jejich jména se zveřejňují, svatba se má konat před svědky a v místnosti všem přístupné. Zvony ohlašují slavnost a velká hostina zpečetí nový svazek.

Primitivní svatební obřady mají tři podstatné akty, kterými se vytváří manželství:

- 1) opustit otce a matku - jasně a nenávratně se oddělit od původní rodiny
- 2) patřit svému manželovi, tj. proti připoutanosti k rodičovské rodině a osobním zájmům postavit osobní lásku k manželskému partnerovi a tuto lásku skutečně nechat vyžrát
- 3) stát se jedním tělem - tělesně se sjednotit, vytvořit společenství majetku, mít dítě.

O tyto tři akty jde ještě i dnes a je zásadně důležité, abychom každý z nich uskutečnili a uvědomovali si, že ani jeden z nich nesmí být zanedbáván, má-li vzniknout trvale hodnotné manželství.

Dříve se lidé brali kvůli majetku nebo početí dítěte, dnes tomu tak není. Těhotné ženy se stávají svobodnými matkami, dochází k častému střídání partnerů, muž a žena spolu jen jako partneři. Kladu si otázku, kam mizí morální hodnoty a význam svatby v naší společnosti?

Dnes je obecně rozšířen názor, který označuje svatbu za vnější konvenci, bagatelizuje ji. Manželství je údajně především citovou záležitostí dvou mladých lidí, zakládá se často jen tělesně, úplně v tichosti a jeho oficiální oznámení přátelům a známým zůstává pouhou formalitou. Požehnání manželství už prakticky uzavřeného, čili jeho dodatečná registrace, postrádá původní smysl založení domácího krbu a také charakter neopakovatelnosti. Tak ke svatbě přistupuje podle posledních průzkumů 70 % mladých lidí.

Je velká škoda, že i ve skupině, kteří manželství uzavírají oficiální cestou, je na svatbu často nazíráno jako na pouhou formalitu. Výjimkou nejsou ani tací, kteří se ještě jistí předmanželskou smlouvou, která zaručuje vyrovnání případného majetku v případě rozvodu. Není už zde cítit nedůvěra v trvání vztahu do budoucna?

Církevní obřad - svatba je však věc jiná - a dnes i často vyhledávaná. V kostele se mohou vzít i nevěřící lidé, ale musí počítat s určitými pravidly. Většina nezasvěcených však zde očekává pouze mystickou, pěknou atmosféru a nevidí či nechápe ten správný, pravý význam.

Věřící (praktikující) katolíci ke svatbě přistupují odlišně. Svatba je pro ně závazek na celý život. Slibují si zde lásku, úctu i věnost v časech dobrých i zlých. Před svatbou mají také přípravu, která je ještě více ujistí a upevní v jejich rozhodnutí. I obřad se zde výrazně liší oproti „obřadu“ na běžném úřadu. Mnohdy se budoucí novomanželé naučí manželský slib zpaměti a o to je pak jejich svatba procítěnější a plná lásky, neboť si ho říkají společně s upřímností v srdci. Na úřadě vše za novomanžele „odříká“ oddávající a je zde slyšet pouze jejich „ano“, což někdy může působit velice chladně a formálně. Ale, i když se to někomu nezdá, i zde se lidé berou z lásky.

Ve většině církví může předříkat kněz ženichovi a nevěstě slib, který oni větu za větou opakují. Pro zajímavost, např. v anglikánské církvi zní takto:

„Já, Adam, беру si tě, Evo, za manželku pro dobré i zlé dny, bez ohledu na bohatství a chudobu, bez ohledu na nemoc a zdraví, dokud nás smrt nerozdělí. K tomu se ti zasvěcují svou věrností.“

Zde se děje už něco, co převyšuje momentální vůli a osobní sféru snoubenců. Bůh z nich tajemným způsobem tvoří novou osobu. Dietrich von Bonhoeffer říká ve svatební řeči z vězení: *„Zpočátku je to čistě vaše lidská vůle, která se stává skutkem a slaví svůj triumf, zpočátku je to jenom vámi zvolená cesta, po které jste se vydali, je to skrz naskrz světská věc, kterou jste udělali a děláte. Avšak tím, že Bůh dnes staví k vašemu slibu své ano, tím, že Boží vůle souhlasí s vaší vůlí, tím, že vám Bůh ponechává a přeje váš triumf, tím z vás zároveň vytváří nástroje své vůle a svého plánu s vámi lidmi. Bůh skutečně v nepochopitelné blahosklonnosti přidává k vašemu ano své ano, a tím, že to dělá, tvoří zároveň něco úplně nového: z vaší lásky tvoří svatý stav manželský.“*

Manželé nalézají v manželství prvotní lidskou radost, potěšení duše a útěchu, které jsou do podstaty lidství od Boha vloženy. Je to radost z odevzdání celé své bytosti, všeho co mám i toho, co nevím, že mám, jako daru druhému bez nároku na cokoli; potěšení z přijmutí druhého člověka, ze zahrnutí jej do sebe samého; útěchu z nalezení plnosti, nasycení a uspokojení celé své bytosti Božím pokrmem pravého lidství (k tomu byl Adam stvořen, a to Kristus obnovil). V manželství se raduje celý Bohem stvořený člověk, jehož lidství bylo v Kristu znovu ustanoveno jako Boží obraz a sláva Hospodinova. Rozkoš v manželství nalézá celá lidská bytost, dva lidé spojeni v jednu duchovní bytost, rozkoš ze spojení duší i těl; rozkoš nikoliv v podobě divoké nenasytné vášně, ve které se po sobě lidé dravě vrhají, aby se jeden druhého zmocnili; právě naopak je to rozkoš z mírnosti a pokojnosti, ze vzájemného nasycování se odevzdáním se, stálým vzájemným obdarováváním se mimomanželskou cudností. Zachovávání předmanželské zdrženlivosti a později manželské věrnosti je nejvzácnějším a ničím nenahraditelným darem partnerovi.

Cílem manželství je dosažení plnosti bytí. Cílem manželství je láska, která není pouhým prostředkem k zajištění pokračování rodu. V okamžiku, kdy do manželství přijde dítě, změní je na rodinu. Muž a žena se stávají otcem a matkou a vytváří se nový druh společenství se svým hierarchickým řádem. Muž a žena jsou jednou osobou, o rodičích

a dětech se to však netvrdí. Naopak, dítě bylo až doposud doslova částí matčina těla. Křtem se dítě odevzdává Bohu jako samostatná osoba. I když může být někdy citová navázanost mezi dítětem a matkou těsnější než mezi mužem a ženou, nesmíme opomíjet Boží řád. Vždyť muž a žena tvoří spolu "jednu osobu", zatímco dítě se narodilo z této jednoty a z těla matky, ale jako samostatný člověk. Z toho vyplývá bezpodmínečná solidarita rodičů vůči dítěti.

René Nedvěd

SLAVNÝ TŘEBECHOVICKÝ BETLÉM JOSEFA PROBOŠTA

Josef Probošt se narodil v roce 1849 v čp. 9 v Třebechovicích pod Orebem. Po dvanáctileté vojenské službě se v roce 1881 vrátil do rodného města. Oženil se a se svou rodinou pilně pracoval na svém hospodářství. Věnoval se koním a povozničení. Po večerech se u nich scházivali sousedé na besedu. U Proboštů bylo veselo. Vedle sečtělých lidí to byli i šikovní řemeslníci a hospodáři. Patřil k nim i dovedný řezbář Josef Kapucián a sekerník Josef Friml. I svátky svého patrona sv. Josefa slavili všichni společně. Všichni tři se stali spoluautory čtyřicet let vznikajícího slavného betléma, který práci českých řemeslníků proslavil ve světě.

Podle vzpomínek dcery Josefa Probošta se stala rodině osudná jeho věta: „Udělám betlém, kterému nebude široko daleko rovno.“ O Vánocích roku 1885 Probošt vyřezal jesličky, ale už tehdy věděl, že nezůstane jen u tohoto díla. Svou řezbářskou dílničku přestěhoval do přilehlého malého domku a tady to všechno začalo. Zde hledal inspiraci. Celou biblickou část Ježíšova života vytvořil podle reprodukcí slavných malířů. Rádce mu byl jeho studovaný bratr Karel, dovedný kreslíř. Do techniky řezbářství je zaučil vyučený řezbář Josef Kryštof. Když dokončil biblickou část betléma, ozvalo se v něm svědomí, že pro svou zálibu zanedbává hospodářství, které vedla jeho žena. Dlouhý čas se prý své dílničce vyhýbal.

Opět začal povozničit. Při cestách si uvědomoval různá řemesla, která vtělil později do svého betléma. Postupně vznikala trebechovická kapela, ševcovská dílna, pekárna, důl s dolujícími havíři v Malých Svatoňovicích... A kozlíci trkající se na lávce jsou trebechovičtí. Probošt zobrazil v betlému i technický pokrok - parní stroj.

Josef Probošt opět zapomněl na propadl tvorbě betléma. To již Probošt vydržel dlouhé hodiny sedět jednotlivých partií. Jeho oblíbenou v Getsemanské zahradě. Obdivoval a odevzdanost nebeskému Otci. Co v Proboštovi. Nebyl to už jen Probošt

Každá věc má svoji líc i rub. Rub jeho ženy a je posvěcen mozoly jejich musela nést celou tíhu hospodářství. vzešel prospěch milovanému městu

hospodářství, na své koně a zcela pomáhal řezbář Josef Kapucián. před svým dílem zahleděn do epizodou betléma byl Ježíš jeho pokoru při modlitbě citu, jemnosti a něhy muselo být hospodář, ale Probošt umělec.

slavného betléma byl skropen slzami pracovitých rukou. Neboť s dcerou Z velkého díla, zrozeného z utrpení, i jeho občanům.

Dokonalost Proboštova betléma stojí na pěti pilířích, říká přední znalec betlémů Dr. Vaclík:

1. Betlém je zpracován z jednoho materiálu. Co je vidět i co je skryto - vše je ze dřeva. Je to dřevěná pohádka, která se poslouchá očima.

2. Dokonalost řezbářského umění samouka Josef Probošta a vyučeného řezbáře Josefa Kapuciána si vynucuje obdiv. Jednotlivá uskupení jsou řešena s velikou znalostí a vkusem.

3. Třebechovický betlém je také pomníkem někdejšího řemesla sekernického. Sekerníci kdysi měli na starosti pohon mlýnů a pil i koželuhoven. Sekerník Josef Friml nahradil Proboštovy provázky, které se zamotávaly do sebe, celými hnízdy pák, táhel, vaček a hřidel. A vše je provedeno ze dřeva.

4. Tento betlém není jen oslavou narození Božího Syna, ale také nejkrásnější básní o lidské práci a řemeslech. Hebrejské slovo „betlehem“ znamená česky Dům chleba. A tak když Probošt s Kapuciánem pracoval symbolicky na „chlebě“, jakoby snad přemýšlel o jeho původu. V jeho dolní betlémské terase postavil celou frontu domů plnou řemeslné práce, včetně pekařství. Jeho sousedé pracují radostně, jak je vidět z jejich spokojených obličejů. Jakoby chtěl říci, že práce není trestem, ale požehnáním.

5. Byla oceněna také i důmyslná Frimlova mechanika betléma. Dřevění človíčekové se nepohybují jako bezduché roboty nebo mechanické hračky, ale jako lidé, jen promluvit. Jakoby Probošt dal do každé té dřevěné hlavičky kousek svého přemýšlivého mozku.

Třebechovický betlém je vskutku světoznámý. Mimořádný ohlas zaznamenal v roce 1967 na světové výstavě Expo 67 v kanadském Montrealu a v roce 2000 na Expo 2000 v německém Hannoveru.

Dnes je v Třebechovicích pod Orebem umístěn slavný betlém v muzeu betlémů. V muzejních sbírkách je více jak 160 betlémů starých i nových tvůrců z celé ČR. Betlémy jsou zhotoveny z nejrůznějších materiálů, dokonce ze skla, ze železa, ale i z tradičního materiálu - ze dřeva.

Křesťanské hodnoty, které jsou ztvárněny v betlémské epizodě narození Božího Syna nemůže zničit žádná totalita, konzum, sekularizace ani nedostatek peněz. Budou-li si lidé sobě navzájem lidmi, nejen lidmi, ale bližními, a s láskou v srdci si odpuštět, pak Bůh nedopustí, aby klid a pokoj vymizely z lidských srdcí, ze společnosti i ze světa.

Z IKD 1999 zpracoval js.

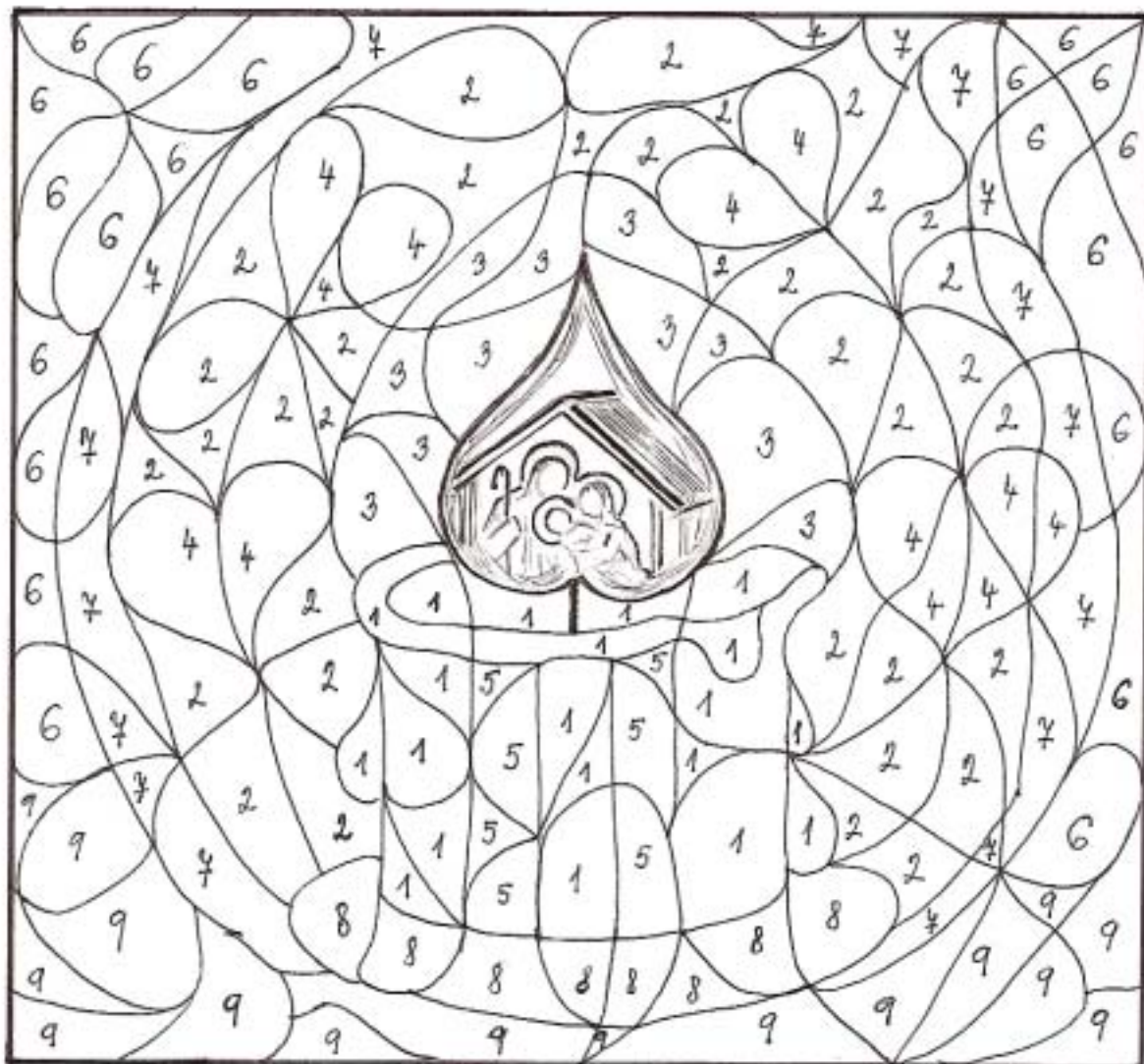
AHOJ DĚTI!

Konečně přicházejí toužebně očekávané Vánoce. Zavoní jehličí, cukroví a naše domovy naplní také vůně a světlo svíček. To světlo tolik příjemné, které umí navodit klidnou atmosféru a pohodu. Do plamínku svíčky se vydržíme i dívat a našim očím to neublíží.

Zadíváme se nyní do plamínku svíčky na našem obrázku a nalezneme tam to důležité poselství Vánoc – malý betlém, který i beze slov vypráví tu nádhernou skutečnost, že se nám všem narodilo malé děťátko – Boží Syn Ježíš. Obrázek čeká na vás a vaše pastelky. Vybarvujte podle jednotlivých čísel odpovídající barvy a zjistíte, že světlo, které se od svíčky rozlévá, ještě něco ukrývá. Symbol toho podstatného a nejdůležitějšího - Boží láska k nám je tak nekonečně velká, že Bůh seslal na zem svého Syna. Ať se tedy o Vánocích z toho opravdu radujeme.

- 1 - bílá
- 2 - žlutá
- 3 - oranžová
- 4 - červená
- 5 - zelená
- 6 - modrá
- 7 - fialová
- 8 - hnědá
- 9 - černá

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

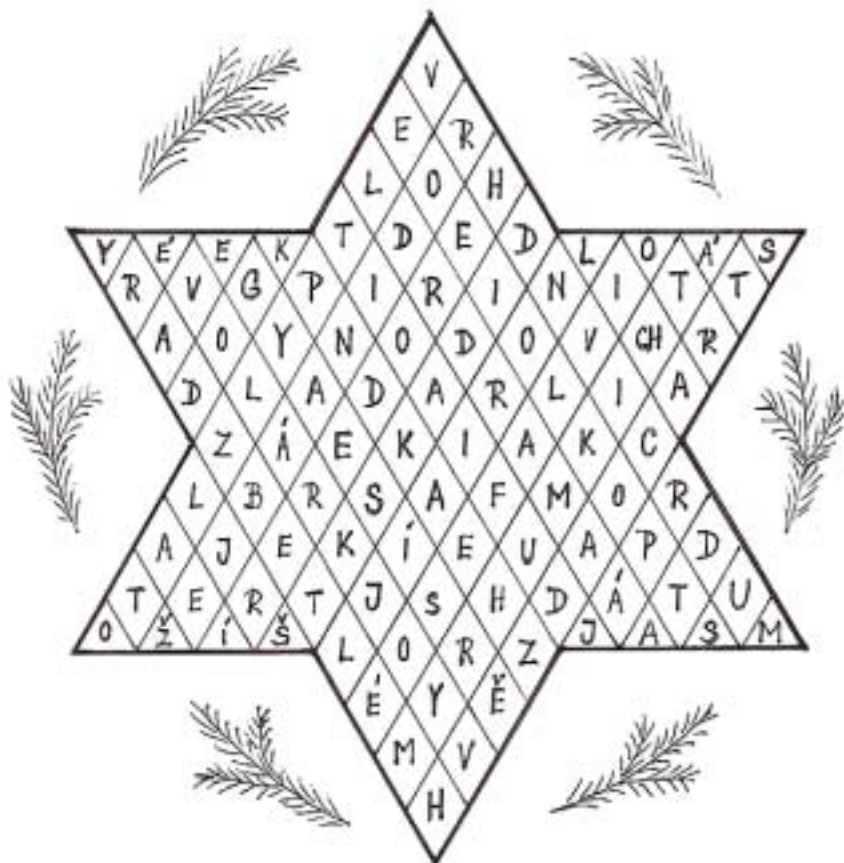
Jsou určité symboly, bez kterých bychom si Vánoce asi nedovedli představit. Určitě stromek a betlém, svíčky, výzdoba a vánoční cukroví. A v tom všem se nám v různých podobách objevuje hvězda. Ať už na stromku - třeba slámová, na tácku s cukrovím - ta sladká, ve výzdobě – ta zářící. Určitě nám chce připomenout hvězdu betlémskou, která sehrála při narození Ježíška důležitou úlohu.

Půjčila svůj tvar i vánoční šestisměrce. Hledejte v ní všechna podtržená slova z následujícího textu. Slova jsou umístěna v naznačených směrech, ale není to úplně snadné, protože některá neleží v přímé linii, ale stáčí se. Každé slovo má své místo, takže se vzájemně nepřekrývají. Až je všechna najdete, zůstane ještě devět písmen, která doplní tajenku.

Ještě než se narodil v malém judském městě Boží syn, vydali se na dalekou cestu tři mudrci z východu, kterým narození Mesiáše ohlásila hvězda. Chtěli se malému děťátku poklonit a vyjádřit úctu, kterou zasluhují králové. Proto Mu také nesli dary – zlato, kadidlo a myrhu. Po dlouhé cestě se hvězda zastavila nad městem, zvaným Betlém. Tam našli chudou stáj, v níž byla svatá rodina – Maria, Josef a Ježíš. Přicházelo mnoho lidí a z narození se velmi radovali. Jeden člověk však nepociťoval radost, ale strach o svůj trůn. Byl to Herodes. Kvůli jeho zlobě se dalším útočištěm svaté rodiny stal Egypt.

(tajenka) to byla, která přiměla mudrce vydat se na dalekou obtížnou cestu a také ji zvládnout.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Správné odpovědi z testu o sv. Mikuláši: 1) b, 2) a, 3) c, 4) c, 5) c, 6) b

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Leden 2009				
1. 1.	Čt	Matka Boží, panna Maria	7.30	p. Vávrová 264
			10.30	Severinovi 342
4. 1.	Ne	Zjevení Páně – Sv. Tři králové	7.30	Režný 403
			10.30	Hejlovi 232
11. 1.	Ne	Křest Páně	7.30	Kunertovi 12
18. 1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30	p. Matoušková 305
			10.30	Macháčkovi 242
25. 1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30	Vašíčkovi 349

Únor 2009				
1. 2.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 172
			10.30	Faltusovi 356
8. 2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	Vackovi 197
15. 2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30	Kunertovi 300
			10.30	Bednářovi 302
24. 2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7.30	Prokopovi, Eliášovi 329
25. 2.	St	Popeleční středa	18.00	Vyhnálkovi 351

HUMOR

Čtyřletý Pavlík je přítomen hádky rodičů a skočí jim do řeči:

„Jestliže se okamžitě nepřestanete hádat, odejdu z domu.“

„A kam půjdeš, Pavlíku?“, ptá již klidněji maminka.

„Zpátky k čápvovi.“

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní
21. prosince 2008
52. týden/2008 –
1. týden/2009

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH:

22. prosince - Pondělí – po 4. neděli adventní

Dolní Čermná - od 14.30 h. – do 17.55 h. příležitost ke svátosti smíření – zpovídají:
P. Pavel Pokorný z Jablonného nad Orlicí a P. Pavel Seidl

Dolní Čermná - 18.00 h - za Františka Severina, rodiče a duše v očistci

23. prosince - Úterý – po 4. neděli adventní

24. prosince - STREDA - STĚDRÝ DEN

Dolní Čermná - 7.30 h. - za rodinu Leskourovu, Kleinovu a Felhlovu

Verměřovice - 16.00 h. - za Gabriela Macana

Tato mše svatá z vigilie slavnosti Narození Páně je určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše svaté, především pro naše děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu kytar.

Dolní Čermná - 24.00 h. - půlnoční mše svatá - za všechny dobrodince naší farnosti

Upozorňujeme, že na tuto půlnoční jede autobus. Vyjíždí ve 23.30 hod. z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech obvyklých zastávkách. Po mši svaté se vrací autobus zpět.

25. prosince - ČTVRTEK - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – Boží hod vánoční

Kostelní sbírka je určena na opravu farního kostela v Dolní Čermné.

Pravidelná ranní mše svatá se, vzhledem k půlnoční bohoslužbě ve farním kostele v Dolní Čermné, dnes nekoná!!

Verměřovice - 9.00 h. - za Josefa Maříka

Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky - slavná zpívaná mše svatá

Dolní Čermná - 15.00 h. - zpívané latinské nešpory s požehnáním

26. prosince - PÁTEK - Svátek sv. Stěpána, prvomučedníka

Dolní Čermná - 7.30 h. - za Ludmilu Marešovou a vnuka

Petrovice - 9.00 h. - za Petra a Růženu Duškovy a oboje rodiče

Dolní Čermná - 10.30 h. - za Emila a Emílii Andrlouy - rytmická mše svatá

27. prosince - Sobota - Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

Verměřovice - 17.00 h. - na poděkování za dar 50 let života s prosbou o další Boží pomoc a ochranu

Dolní Čermná – fara 19.00 h. - vánoční setkání farníků a posezení při sklence vína

Na začátku setkání požehnáme připravené víno. Podle křesťanské tradice apoštol Jan kdysi požehnal nádobu s otráveným vínem a zbavil tím jed jeho účinku. Žehnání vína v den svátku tohoto světce připomíná tuto událost a zdůrazňuje i přikázání lásky zaznamenané v jeho spisech. Duchovní správce zve všechny farníky na faru na sklenku dobrého vína!!

28. prosince - Neděle – Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Během dopoledních nedělních bohoslužeb proběhne již tradiční obnova manželských slibů.

Dolní Čermná - 7.30 h. - na Marii Marešovou a manžela

Petrovice - 9.00 h. - za Jana Trampotu, manželku a děti

Dolní Čermná - 10.30 h. - za Boží požehnání pro rodiny naší farnosti

29. prosince - Pondělí – Pátý den v oktávě Narození Páně

Dolní Čermná - 7.30 h - na úmysl dárce

30. prosince - Úterý – Šestý den v oktávě Narození Páně

31. prosince - Středa – Sedmý den v oktávě Narození Páně

Dolní Čermná - 7.30 h - za Ladislava Trojana

Konec občanského roku 2008 - odpolední mše sv. na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o pomoc do nového roku 2009.

Dolní Čermná - 16.00 h - na poděkování za přijatá dobrodiní

1. ledna 2009 - ČTVRTEK - Oktáv Narození Páně - Slavnost MATKY BOŽÍ

Světový den modliteb za mír.

Dolní Čermná - 7.30 h. - za farníky

Verměřovice - 9.00 h. - na úmysl dárce

Dolní Čermná - 10.30 h. - za Emila a Emílii Andrlouy

3. ledna - Sobota - po oktávě Narození Páně, památka Nejsvětějšího jména Ježíš

Dolní Čermná - 7.30 h. - na úmysl dárce

Petrovice - 17.00 h. - za rodinu Maixnerovu

4. ledna - Neděle - 2. po Narození Páně

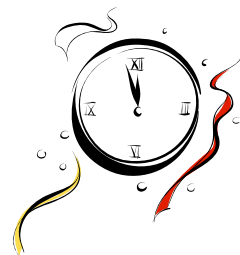
Dolní Čermná - 7.30 h - za Matyldu Kroulíkovou, manžela a zetě

Verměřovice - 9.00 h. - na úmysl dárce

Dolní Čermná - 10.30 h - za Františka Nováka, manželku a rodiče z obojí strany

Příležitost ke sv.zpovědi od 22. 12. 2008 do 4. 1. 2009:

ve farním kostele je vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté (mimo nedělní a sváteční mše svaté v 10.30 h.!), v pondělí 22. 12. se zpovídá od 14.30 h. – do 17.55 h. a v pátek 2. 1. od 18.00 h. – do 18.55 h.

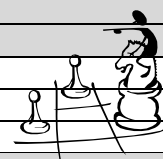
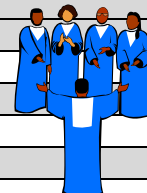

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

pokračování
z předchozí stránky

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	datum	hodina	místo
zpívána Česká mše vánoční Jakuba J. Ryby „Hej mistře, vstaň bystře!“	čtvrtek	25. 12.	00.00 h.	kostel Dolní Čermná
slavná zpívána vánoční mše svatá	čtvrtek	25. 12.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
sváteční nešpory v podání chrám.sboru	čtvrtek	25. 12.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná
rytmická mše svatá se zpěvem mládeže	pátek	26. 12.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
posezení při sklence vína	sobota	27. 12.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	neděle	28. 12.	10.30 h.	kostel Dolní Čermná
Tradiční šachový turnaj (10.ročník) „O cenu čermenského faráře“	úterý	30. 12.	15.00 h.	fara Dolní Čermná
společná obnova manželských slibů	sobota	27. 12.	17.00 h.	kostel Verměřovice
	neděle	28. 12.	7.30 h., 10.30 h.	kostel Dolní Čermná
	neděle	28. 12.	9.00 h.	kostel Petrovice
děkovná bohoslužba na závěr roku 2008	středa	31. 12.	16.00 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace před Eucharistií	čtvrtek	1. 1.	15.00 h.	kostel Dolní Čermná
farní knihovna	pátek	2. 1.	16.00 – 17.00 h.	fara Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií	pátek	2. 1.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
Tříkrálová sbírka -	v době od	2. 1.		Dolní Čermná
charitativní sbírka	do	11.1.		Verměřovice, Petrovice

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDAŘ

So 3. 1. – 13.13 hod	MO KDU-ČSL pořádá tradiční Tříkrálový výstup na Mariánskou Horu. Sraz účastníků v netradičním čase 13.13 hod. u Malova mostu. Na startu bude provedena kontrola vybavenosti a připravenosti účastníků na náročný výstup.
So 31. 1. – 14.00 hod.	Dětský karneval - Orlovna v Dolní Čermné

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V lednu 2009 oslaví:

94 let	paní Marie Plháková	z Dolní Čermné, bydlí v České Třebové	76 let	paní Aloisie Bednářová	z Dolní Čermné
89 let	pan Jiří Formánek	z Horní Čermné	74 let	pan Stanislav Ptáček	z Horní Čermné
87 let	pan Josef Hrdina	z Verměřovic	74 let	paní Jiřina Krejsová	z Verměřovic
84 let	paní Marie Severinová	z Dolní Čermné	72 let	pan Jaroslav Faltus	z Verměřovic
84 let	paní Marie Krátká	z Petrovic	71 let	pan Vladimír Jansa	z Dolní Čermné
80 let	paní Růžena Havlová	z Dolní Čermné	71 let	paní Melanie Plháková	z Dolní Čermné
80 let	paní Růžena Šimková	z Dolní Čermné	65 let	pan Josef Záleský	z Verměřovic
78 let	paní Růžena Šimková	z Dolní Čermné	60 let	paní Marie Volšanská	z Petrovic
78 let	pan Ladislav Horák	z Dolní Čermné	60 let	pan Jan Sklenář	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

otec Pavel

Byla pokřtěna a stala se Božím dítětem:

v Dolní Čermné 21. 12. 2008 Magdalena Hubená z Lanškrouna

Rodičům Magdaleny rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

Křesťanský jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích 5. 12. 2008 s paní Martou Gronychovou z Verměřovic

v Dolní Čermné 8. 12. 2008 s panem Pavlem Faltejskem z Dolní Čermné

Pozůstalým vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

POUTNÍK, VÁNOCE 2008 – LEDEN 2009

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 11. ledna 2009, Poutník vyjde 25. ledna 2009

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.